

ensartet i sin Sammensætning. Naar man erfarer, hvilke Indtægter private Skove give, og ser, hvad andre Lande have ud af deres Statsskove, kunde man meget ønske, at vore Statsskove kom til at give et noget større Udbytte. Det er jo bekendt, at ivrige Forstmænd ikke altid lægge Vægt paa, hvilket Udbytte Statsskovene give, men først og fremmest paa, at de faa en forstmæssig Behandling. Jeg er heller ikke uforstaaende overfor den Side af Sagen, jeg erkender, at Skove have stor Betydning baade med Hensyn til Læ og Fugtighedsgraden, ligesom kønne og gode Skove ere en stor Pryd; men ikke desto mindre maa man dog erkende, at de bør give en passende Indtægt. Det kan ske ad forskellige Veje, dels ved en Omsætning af Bestanden her og der i Overensstemmelse med de stedlige Vilkaar saavel for Væksten som for Afsætningen, og dernæst ogsaa ved, at den underordnede Ledelse af Skovbruget bliver tagen under nærmere Overvejelse. Det er et Spørgsmaal, om alle de nuværende Assistenten, Skovfogder, Skovløbere, Jagtbetjente, Ledvogtere, og hvad de nu alle sammen hedde, ere nødvendige. Det er vanskeligt for os at trænge ind i dette, men vi maa jo gaa ud fra, at Administrationen ikke vil kræve mere i den Retning, end hvad der er nødvendigt. Jeg er overbevist om, at der nok kunde gøres noget i Retning af Besparelser overfor de Embedsjorder, der ere tillagte Embedsmænd i Skovetaten. Skovbrug og Landbrug regnes jo for beslægtede Virksomheder i det daglige Omdømme. Ikke desto mindre kræver hver, hvis der skal komme noget dygtigt ud af det, sin Mands fulde Energi. Lige saa vist som man jævnlige ser, at de Smaaskove, der ere knyttede til mindre Landbrug, hvor man ikke har Raad til at holde forstmæssigt Tilsyn, ikke tilnærmelsesvis give det Udbytte, de burde og kunde, lige saa vist er det, at man ofte ser, at Embedsjord ikke yder sin Bruger den Indtægt, han har berettiget Krav paa. Derfor kunde det være værd at tage under Overvejelse, om ikke Embedsjorden kunde erstattes af en fast Pengeløn og derigennem Embedsmandens fulde Energi og Dygtighed tages i Tjeneste i Skovbruget. Jeg er overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. For Aar tilbage paastod man, at Statsskovene i det samlede og hele kun gav en Nettoindtægt af $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Td. Land. Det lyder noget mærkeligt, men kan maaske alligevel have noget paa sig, naar man

tager de store Hedeplantninger med. Indtægten fra de store Hedeplantninger vil jo sætte Indtægterne fra de bedre Distrikter ikke saa ganske lidt ned. Af de bedre Skovdistrikter regner man en Indtægt af 14—15 Kr. pr. Td. Land. Naar man ser hen til, hvad veldrevne store Privatskove give i Indtægt, er det nævnte Beløb ikke meget, og det er heller ikke ret meget, naar man ser hen til, hvad Statsskovene give i Udlandet, f. Eks. i Württemberg, Sachsen og Preussen, hvor man kan naa op til 2—3 Gange saa stort et Beløb.

Idet jeg er forvisset om, at Landbrugsministeren fremdeles vil arbejde paa at faa det store Spørgsmaal om vort Skovbrugs Administration ind i en saadan Gænge, at det i nogen Maade kan tilfredsstille rimelige Krav, skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til Tingets Velvillie.

Theilmann: Det Areal, der indtages af de danske Statsskove, andrager ca. 108,000 Tdr. Land og repræsenterer en Ejendomsskyldværdi af ca. $21\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er altsaa et ret betydeligt økonomisk Spørgsmaal for den danske Stat, hvorledes disse Skove administreres, og hvilket det økonomiske Udbytte af dem er. Gennemsnitsudbyttet i de sidste 10 Aar har været 377,284 Kr. Hvis man nu vil dømme om, hvorvidt Skovene give et rimeligt Udbytte i Forhold til den Værdi, de repræsenterer, ligger det nær for en Lægmand at drage en Sammenligning mellem de Skovdistrikter, der ere i privat Eje, og dem, der ere under forstkyndig Ledelse. Drager man en saadan Sammenligning, falder den unægtelig ikke ud til Fordel for Statsdriften, idet de Skove, der ere i privat Eje, forholdsvis give et langt større Udbytte end hine. Men en saadan Sammenligning kan selvfølgelig ikke danne Grundlag for en fuldt retfærdig Bedømmelse, idet Staten jo har andre Opgaver end de rent finansielle. Hvis man derfor, som allerede omtalt af det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn), lægger Mærke til de forskellige Skovdistrikter, saa viser det sig ogsaa, at Udbyttet paa de gode Skovdistrikter er ret betydeligt, hvorimod de jyske Skovdistrikter, der ere takserede til en Ejendomsskyldværdi af 6,232,550 Kr., i Fem-aaret 1899 til 1904, saa vidt jeg har kunnet skønne, har givet et Underskud af 22,153 Kr.

Det er, som jeg sagde, ret umuligt for en Lægmand at bedømme Forholdet ud fra de Oplysninger, man kan faa gennem Papirerne. Jeg skal derfor heller ikke